

V Muri utonil je v Judendorfu rudar Alojzij Farčnik, doma iz Polul pri Celju. Isti je hotel čez železniški most, pa je zdrknil s traverz in padel v vodo.

Avstrijski mlinarji se že dalje časa krepko zoperstavljajo uvažanju ogrske in inozemske moke. Obrnili so se sedaj tudi na različne druge obrtnike in trgovce, ki potrebujejo več ali manj moke za svoje izdelke ali pa ki se z njeno prodajo pečajo, kakor so n. pr. lastniki ali deležniki raznih skladišč, Raiffeisenove posojilnice, kmetijske zadruga in kazine, trgovci, peki, sladšičarji itd. Pozivljajo se vsi, naj edino le domačo avstrijsko moko kupujejo ter ne pošiljajo denarja iz dežele, kakor se je žalibog to dosedaj godilo. Oškodovala je tuja konkurenca posredno tudi naše kmete, ker je žitu ceno znižala.

Ženska sramežljivost. V ubožnico v Budapešti so nedavno sprejeli najstarejšo žensko na Ogrskem, vdovo Henrijeto Borsod, rojeno Einzig. Pri sprejemu je rekla, da je stara 105 let, toda iz njenih dokumentov se je dokazalo, da je rojena leta 1788. in toraj stara 116 let. Na vprašanje, zakaj da je manjšo starost naznanila, je odgovorila, da jo je bilo sram pravo starost povedati! Ženska pač vedno ostane ženska! —

Sedemnajstletno spanje. Dr. Herbst v Bremen u na Nemškem pripoveduje o neki ženski, ki je spala celih 17 let. Zatisnila je oči v januarju leta 1886 in jih do letos ni več odprla. Med tem časom so ji vsi zobje izpadli, deloma so jih našli v postelji, deloma pa jih je bolnica pogoltnila. Ko se je vsled močnega zvonjenja pri bližnji cerkvi zbudila, zdelo se ji je, kakor da bi bila samo eno noč prespala, edino prememba v njeni okolici jo je nekoliko iznenadila. Ženska je sedaj stara 44 let.

Ustaja Hererov v nemških naselbinah v južni Afriki dela Nemcem vedno več preglavic. Pobili so že več častnikov in precejšno število moštva, da se Nemci čutijo primorane zopet nekaj bojnih ladij in več vojaštva tje doli poslati, da zadušijo upor, katerega so mislili skrajja z malo peščico vojakov zatreti.

Najslavnejši česki glasbenik (komponist) Anton Dvořak je umrl 63 let star v Pragi na Českem.

Velikansko svetovno razstavo so otvorili dne 30. aprila t. l. v Saint-Louis-u v Severni Ameriki. Zastopane so na tej razstavi s svojimi pridelki in izdelki razven Rusije vse večje države sveta.

Trojni umor in samomor. V Barmen-u na Nemškem je tovarniški delavec Speiser ustrelil svojo ženo, taščo in svakinjo, konečne pa še samega sebe.

Grozovit vihar razsajal je prejšnji teden v Kōhinhini v vzhodni Aziji; ubil je nad sto domačinov.

Roparski umor. V Podgorci pri Krakovu (v Galiciji) je nek ključavničarski pomočnik na grozovit način umoril branjarja Kleszeca in njegovo ženo ter ju oropal. Zločinca so že prijeli.

Razkrit umor. Spomladi leta 1901 so na želez-

niškem tiru blizu Vodnjana v Istri našli železniškega paznika Franca Rumiča povoženega mrtvega. Ker je raztelesenje pokazalo, da je bil Rumič zaboden v srce in potem šele pod vlak vrže je sum letel najprej na nekega drugega paznika njegovo ženo, kojih nedolžnost pa se je dopričala, sta že nekaj časa v preiskalnem zaporu presede. Potem so zaprli vojaka 87. pešpolka, Franca Skoruška, doma iz Slovenske Bistrice, ki je krat od svojega polka dezertiral, a so ga morali pustiti, ker mu niso zamogli hudodelstva dokazati. Lani je Skoruška spet dezertiral in bil v Trstu v zaporu. Sedaj je v zaporu sam obstal, da je Rumiča zabod in na tir vrgel, ker ga je baje s proge spodil.

Romarica se je ubila. 71 letna prevžitkarija Marija Železnikar iz Vina pri Ljubljani šla na božjo pot na Kurešček, nazaj gredé pa padla v neko sto metrov globoko brezno ter ubila.

Gospodarstvene in gospodinjske stvari.

Kedaj se naj seje travniško in deteljno seme. Najboljši čas za setev teh semen je druga polovica aprila in prva polovica meseca maja. Posebno viših legah se ne priporoča ta semena preje v zemljo spraviti. Sploh se pozne setve bolj obnesejo, kakor prerane. Ako hočeš imeti že prvo leto tri košarice, tedaj primešaj travniškemu ali deteljnemu semenu primerno množino zelenega ovsca (zelenjaka, Grünhafer), in ugodilo se ti bode.

Čas krmljenja ali pokladanja naj bode natančno določen. Ni dobro, ako se živina vsak dan o drugem času krmi. „Red je pol krme“ in tega pravila se vestno drži, ako hočeš, da se ne dela s klajo, da se hrana pri živini tudi kaj zaleže. Ne daj preveč naenkrat ter s zopetnim pokladanjem toliko časa počakaj, dokler živina ni prejšnjega povžila.

Ako krava mleko trosi, to se pravi, ako mleko razven molže samo od sebič iz vimena odteče, je dobro, da denemo na zizke obročke iz gum (Kautschukringe), toda ne pretesne (premajhne), da bi to znalo kravi škodovati. Obkladki in umirila s zagoltnimi sredstvi ne pomagata nič, toraj je to brez zastonj.

Hasek senic. Senice nam delajo neprecenljivo korist, ker se žive skoraj edinole od žuželk (skoraj vsega livega mrčesa), njihovih bub, ličink in jajec. Brehm-ovem opazovanju potrebuje ena edina senica na dan okoli tisoč do poldrugi tisoč jajec in različenega mrčesa, tedaj ena družina senic (stara 6 do 8 mladiči) na leto 4 do 5 milijonov. Potem takem so senice jako koristne ptice, in ni dovolj, da jim samo prizanašamo, ampak jih moramo tudi kolikor možno varovati in negovati. Senice gnjejo navadno in najraje v duplih (votlih drevesih) in v konicah, mica znese šestokrat po 14 in še več jajec in dvakrat v letu, vsakokrat 13 dni.

Rane pri naših domačih živalih se morajo takoj s čisto vodo dobro izprati, in če se ti zdé še tako neznatne. Ako tiste močno krvavijo, tedaj se naj pridene vodi nekaj galuna (Alaun). Da se rane obvarujejo prisada in gnjilobe, namazati jih moramo s kolodijum (Kolloodium), ki naredi nekako prevlako, da zamorejo brez ovir zaceliti. Poslednje sredstvo dobi se v vsaki lekarni in je dobro, ako ga imamo pri hiši vedno pripravljene.

Strd (čebelni med) za male otroke. Ako devajo matere ali pestunje dojenčkom v mleko sladkor, tedaj ravnajo jako napačno. (Omeniti moramo tukaj, da je najboljša in najprikladnejša hrana za dojenčke materino mleko, ako je mati zdrava.) Sladkor pouzročuje otročičem s svojim pretvorjanjem v kisline dostikrat mnoge nadležnosti, ja celo bolezni. Čisto drugače je s strdjo. Ta preide (biti mora dobra in čista), kakor voda, neposredno v krvne posode, brez da bi kaj zaostalo, ter služi vsled svojih sestavin, za ohranitev, oziroma pomnožitev telesne toplote. Saj še male čebelice vzdrže o najhušem zimskem mrazu v svojih panjih toploto na precejšni visočini (16° R). Strd ne nareja nobenega vretja in tudi ne kislin. Strdi se naj primeša tekoči otroški hrani 2 odstotka, gosti hrani (jedilam) pa 5 odstotkov.

Kako se snažijo noži in vilice? Najboljše in najcenejše sredstvo za snaženje omiznega orodja je surov krompir. Krompirjev gomolj se čez sredo prereže, oba dela se s svojima reznima ploščama pomažeta v prahu od opeke ali apna ter se nato ž njima noži in vilice rje in drugih madežev osnažijo, in sicer tako da se denejo rezila nožev ali kaveljni vilice med zopet skupaj djani prerezni plošči, med katerima se nato sem in tje ribljejo. Na ta način postanejo noži in vilice čisti in svitli.

Pisma uredništva.

G. S. C. v Kozjem: »Razlaganje svetega pisma« po njihposovem načinu prepustimo slobodno temu lističu, mi se njegova modrovanja ne bodemo vtikali. — Hvala Vam za poslano naročnino (6 kron). Pozdrav!

Našim naročnikom v Trbnjah: Ako Vaš župnik Vas ne bode pustil na miru, tedaj nam to nemudoma naznanite, da ga bodemo malo poštrišglali. Krtača je zanj premeška.

G. V. K. v Doberlavasi: Kakor vidite, je Vam ustrezno. Nam pač ni mogoče namah vsem ustreči, toraj prosimo vsestranskega potrpljenja. Pozdrav Vam in vsem vrlim korošcem!

Večim naročnikom: Kdor želi dobiti dovoljenje za prodajo »Štajerca«, naj na to nemudoma naznani, da mu to dovoljenje ali sami priskrbimo, ali pa damo svét, kam da se ma obrniti v svrhu pridobitve tozadevnega dovoljenja.

Našim cenjenim dopisnikom: Prosimo Vas potrpljenja, ker nam zaradi obilice doposlanih dopisov ni mogoče vsem ob enem ustreči, Pozdrav!

Smešnice.

Jasen odgovor. Friderik Veliki, kralj pruski, je iz nagajivosti vprašal svojega generala Zarembo, kako se prav za prav s celim imenom kliče. General je odgovoril: »Zarembo Rotokatacurak«. »Tako se še sam hudič ne kliče«, je zavpil Friderik. — »Saj ta tudi ni iz moje rodovine«, je pristavil general hladno.

Dovtipni nadvojvoda. Pred dunajski magistrat je pridrdrala te dni dvorna kočija, katere voznik je naznanil nekemu višjemu magistratnemu uradniku, ki ima skrbeti za negovanje cest, da ga cesar nujno pričakuje v posebni avdijenci v gradu Lainzu. Seveda je povabljeni ves vznemirjen v srečnem pričakovanju oblekel najlepšo gala-obleko. Dvorna ekvipaža na gumijevih kolesih je v največjem diru odnesla presrečnega uradnika proti cesarjevemu gradu. V prijetne sanje zatopljen ni uradnik niti opazil, kako so konji blizu gradu vedno hujše dirjali, a cesta, ki je bila izročena njegovemu varstvu v najvišji inštanci, je bila vedno bolj polna mlakuž in lukenj. Blizu gradu so hipoma konji začeli takorekoč plavati preko luž, iz katerih je v curkih škropilo po konjih, vozu, uradnikovi črni obleki, beli srajci in svetlemu cilindru. Kočijaž pa je tiral konje, kakor bi bil znorel. Ne prošnje ne grožnje ga niso omeščale, češ, njegova naloga je, gospoda naglo pripeljati v grad. V takem divjem diru je pridrdrala dvorna ekvipaža pred grad, a preden je imel uradnik količkaj časa se osnažiti cestnega blata, je stal smehljač se pred njim sedanji gospodar Lainškega gradu, cesarjev zet, nadvojvoda Fran Salvator. Ves osramočen je uradnik jecljal svoje opravičenje zaradi blatne obleke. Nadvojvoda pa je odgovoril nadzorniku dunajskih cest: »O, nič ne de, ravno tako izgleda vselej Nj. Veličanstvo, kadar se pripelje v Lainz«. In s tem je bila avdijenca tudi končana.

Prebrisani ptlički. Nedavno so prišli v nek hotel v Parizu štiri dokaj fino oblečeni pa tudi dovolj potrebni gospodeki ter si pri natakarku, ki je šele pred kratkim z nekega malega mesteca došel tjekaj v službo, naročili različnih dobrih pa tudi dragih jestvin in lepo število buteljčk. Ko se je ta vesela družba dobro nadevala in rujnega vinca navlekla, prišlo je do plačila. Vsakteri izmed četvorice posegnil je v svoj žep ter želel ves račun sam poravnati in očevidno pretil je zategadelj že prepir. Zdaj pa eden izmed te pajdašije predlaga, da naj bode čast do plačila le tistemu, katerega natakark s zavezanimi očmi najprej ujame. Nič slabega sluteči natakark si res da oči zavezati in postaviti v kot, od koder bi imel svojo iskanje začeti. Medtem pa so uni štiri lisjaki pete odnesli, ko je »slepa miš« po sobi tavalala in iskala. Ko je gospod od hotela v sobo vstopil, zgrabil ga je natakark in klical: »Vi plačate!«; gospod pa mu je njegovo neumnost razjasnil in dotično svoto v njegovo plačo zaračunal.